

oly hatalmasak, mint a titkos ellenpápa: Rampolla, ki egyébként minden kirívó játék nélkül, minden korteskedés nélkül, tisztán a megértés szimbólumaképen készül bevonulni a katolikus egyház főpapjainak szívébe.

A képviselőház ülése.

— Egy Kossuth-párti smonczázt. —

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház ma egy félórás ülést foglalkozott a véderőreformmal is. A Kossuth-párti Szabó István mondott az ülés végén rövid beszédet a javaslatok ellen ismert és agyonunt smonczákat. Egyébként névszerinti szavazással telt az idő tíz órától fél kettőig. Az ülésen Berzeviczy Albert, majd Návay Lajos elnökölt.

Bemutatta az elnök a budapesti Molnár Szövevény és Medve-utcai népgyűlések kérvényeit a katonai javaslatok ellen, amelyeket Justh Gyula útján nyújtottak be a képviselőházhoz.

Ma a kunágotai, kisbéri és bárándi népgyűlések kérvényei dolgában az ellenzék részéről betérjesztett ellenindítványokat vetették el névszerinti szavazás útján.

Felkeltőkor rátért a Ház a véderőreform tárgyalására.

Szabó István (Kossuth-párti) katonai szempontból foglalkozik a javaslatokkal. A honvédség annyi várakozás után most is csak a tüzéséget kapja meg, a műszaki csapatokat nem. Az erre szükséges pénz most is a közös hadseregnek kell. A két éves szolgálatnak csak úgy volna értelme, ha valamennyi fegyvernemre kiterjesztenék. Az altiszti kérdést elsősorban az altisztek helyzetének javításával és jövődjük biztosításával lehet megoldani. A javaslatok szerint inkább büntetnék, mint jutalmaznák azzal alkalmasabb közlegényeket, ha altiszteknek visszatartanák őket. A tartalékosok két utolsó évfolyamát jövőre is be kell osztani a honvédséghez, hogy legalább ennyi időt töltsenek nemzeti környezetben. Főlemlíti, hogy a magyar királyi testőrség csákóján, lótarakóján mindent a kétfejű sas diszeleg, gyomrában a magyar cimerral.

Láng Mihály báró: Hascikarást is kap tőle. (Nagy derűség.)

Szabó István: A haditengerészet programjának megvalósítása után elavulnak a Dreadnoughtok s újra kezdhettek majd az egészet. A törvényjavaslatot nem fogadja el s csatlakozik Apponyi Albert gróf határozati javaslatához. (Éljenzés a baloldalon.)

Az elnök az ülést két órákor berekesztette.

Ferenc trónörökös. Bécsből jelentik: Udvari körökben érdekes megfigyelésről beszélnek mostanában. Arról van szó, hogy az utóbbi időben Ferenc Ferdinánd trónörökös minden hivatalos íráson, táviratban, levélben magát egyszerűen csak Ferenc trónörökösnek írja alá és a Ferdinánd nevet következetesen elhagyja minden aláírásban. Tegnap is például egy táviratot küldött a Salzburgban ülésező műemlékvédő kongresszushoz és a táviratot csak így írta alá: *Erzherzog Franz*. Mindebből azt következtetik, hogy a trónörökös hivatalosan is csak az egyik nevet akarja használni és ha majdan a királyi korona a fejére száll, csak „Ferenc király” akar lenni.

Nemzetközi csecsemővédő kongresszus Berlinből jelentik: A III. nemzetközi csecsemővédő kongresszus hétfőn nyílt meg a német császárné, a legfőbb állami és városi tisztviselők s a világ minden részéből összesereglett résztvevők jelenlétében. Mint a magyar kormány képviselőjét Ruffy Pál miniszteri osztálytanácsost mutatták be a császárnénak, a kongresszus védőjének, a kongresszust pedig a magyar kormány nevében Bókay professzor üdvözölte. Az I. osztály díszelnökéül Berend tanárt és Bókay professzort választották meg. Ebben az osztályban adta elő Berend dr nagy tetszéssel fogadott referátumát, amelyben a modern csecsemővédelem és gyógyítás tanának nagy orvosi és szociális jelentőségét fejtegette. Az említettek kivül még a következő magyarok vesznek részt a kongresszuson: Kőszegi Sándor dr belügyminiszteri tanácsos, Cseresnyés dr (Veszprém), Deutsch Ernő dr (Budapest), Edelmann dr (Nagyvárad), Engel Zsigmond dr ügyvéd (Budapest), Generisch tanár (Kolozsvár), Gobbi dr (Pécs), Lévy dr (Budapest), Lukács dr (Arad), Szana dr (Budapest), és Turcsányi Imre dr (Szeged).

Két felsőkereskedelmi iskola.

— A szegedi szakoktatás jövője. —

Amit a *Délmagyarország* keddi számában megírtam, hogy Szegeden úgy a kereskedelmi, mint az ipari felső szakiskolák szűkek és nem elégségesek a nagy számban jelentkező tanulók befogadására és hogy évenként sok diákot kénytelenek e miatt elutasítani. A jelen iskolaévben a felsőkereskedelmi iskolában például hetven diákot utasítottak vissza, úgy, hogy Szeged város tanácsa sürgős felirathoz kérte a kultuszminiszter rendelkezését egy ötödik alsó osztály felállítására. Ennek következtetéseken szövé tettük, hogy ennek a fontos kulturális kérdésnek a megoldására föltétlenül szükséges egy második kereskedelmi iskolának a fölállítása.

Cikkünk illetékes körökben élénk visszhangot keltett. Megelégedésünkre szolgál, hogy a pénzügyi bizottság szerdai ülésén Balogh Károly pénzügyi tanácsnok magáévát tette a *Délmagyarország* felfogását, indítványt tett, hogy Szeged város tanácsa írjon fel a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, hogy segítse a várost egy második városi felső kereskedelmi iskola fölállításában.

Tudni való ugyanis, hogy az állam több szakiskolát fölállítani nem akar, de készséggel nyújt államsegélyt a városoknak szakiskolák építésére és azok továbbfejlesztésére, úgy, hogy Szeged városának nem kerülne nagy áldozatába egy felsőkereskedelmi iskolának a fentartása.

Az új felsőkereskedelmi iskolára pedig föltétlenül szükség van, mert a mostani felső kereskedelmi iskola, habár az ország egyik legnagyobb egyik ilyen intézménye, mégis kiesi. Most kérték az ötödik alsó osztály engedélyezését, mely ha megnyílik, még akkor is szűk lesz. Jövőre, ha minden jelentkező tanulót fel akarnak venni; pedig kár lenne egyet is visszautasítani — legalább hat alsó osztályra lesz szükség. Hat alsó osztály a következő években öt középső és ugyanannyi felső osztályt tesz szükségessé, vagyis az intézetnek tizenhat osztályának kell lenni. Már pedig a felső kereskedelmi iskola *szakiskola*, ahol a tanítás, tekintve az aránylag rövid három éves kurzust, nagyon intenzív kell, hogy legyen, s csak az igénybe veszi a tanári kar teljes odaadó munkáját. Egy tanári kar pedig alig képes ennek a feladatnak megfelelni.

Nem vitás tehát, hogy szükséges az új felső kereskedelmi iskola és örülünk, hogy a város vezető emberei is ezen a véleményen vannak. Mert az a második felső kereskedelmi iskola felépítésével nem csak meglevő és nagyon érzett kulturális szükséglet elégtünk ki, de ezzel Szegednek nagyon kecsgető perspektívája tárul elénk. Nincs ugyan még a zsebünkben, de szeretjük hinni, hogy Szegedé lesz az egyetem. Ha egyetem van és amellet két kereskedelmi iskola, akkor önként előtérbe tölül a kereskedelmi szakoktatásnak magasabb irányba való fejlesztése és az egyetemmel egyenrangú kereskedelmi főiskolai tanfolyammal való kiegészítése.

Ilyen kereskedelmi főiskola eddig csak egy van az országban, Budapesten. Ez is kereskedelmi iskolai tanárképzővel van egybekapcsolva. Tekintve az ország ipari és ke-

reskedelmi föllendülését, kétségtelen, hogy ez az egy ilyen főiskola nem elégséges az ország összes magasabb ambíciójú kereskedelmi ifjúságának a kiképzésére.

Ugyanez a helyzet a felső ipari szakoktatásnál. A szegedi felső ipariskolának ma háromszáz tanulója van. Jelentkeztek azonban négyszázan, s így százat vissza kellett utasítani. Minden jel arra vall, hogy a jövő évre itt is többen jelentkeznek felvételre. Ezt az iskolát is fejleszteni kell, amire már az új iskola felépítésében meg van az intenció.

Ha meg lesz az egyetem, a két felső kereskedelmi és az új felső ipariskola, akkor Szeged Budapest után az ország első kulturális gócpontja lesz. Fődolog, amit már szerdai lapszámunkban jeleztünk, hogy Szeged város intéző elemei ne csak beszéljenek erről a kérdéstről, de tegyenek is érte.

Terjed a kolera.

— Ujpest a járványfészek. —

(Saját tudósítónktól.) Egyre nő a fekete halál veszedelme. Mára is négy új áldozata van a kolerának: kettő Budapesten és kettő Ujpesten. A járványkórházban egész sereg bacillus-gazdát tartanak elkülönítve, akik az infekciót széthurcolhatták a fővárosban. Komolylyá, szinte aggasztóvá teszi a helyzetet, hogy Budapestet vízhiány fenyegeti. Az utcákat nem tudják kellően tisztán tartani és délután már nem volt elegendő víz az utcák locsolására. Még nagyobb a veszedelem Ujpesten, amely valósággal melegágya a kolerának. Járványkórházban tizenkét kolerás beteg fekszik és a Dunaparton a Leiner-gyár mellett levő térséget bacillustanyák, fertőzött szemétdombok borítják. Vigan folydogál a Dunába e kolerafészkek fertőzött, szennyes vize és viszi a veszedelmet az ország megromlására.

Nyolcan fekszenek már az ujpesti kolera-járvány halottai a járvány-kórház mögött rögtönzött temetőben. Közülök kettő ma jutott oda, tegnap este és éjjel két betegnek csukta le szeméit a fekete halál a járványkórházban. Két súlyos beteg pedig most vívódik vele. Halálukat minden pillanatra várhatják. Megdőböntő egymásutánban viszi, sodorja magával áldozatait a kolera Ujpesten. Fertőzik itt Ujpesten a Dunát olyan permanensül és olyan föltartóztatlanul, hogy el lehetünk készülve a város megtizedeltetésére.

Barna deszkakerítés fogja körül az ujpesti járványkórház három épületét. Pár lépésre a járványkórháztól a Bur-vasút remíze. Négy-öt rendőr vigyáz a kórház körül. Senkinek nem szabad bejutnia. Csak az orvosnak, ápolónak, s a beteghozó kocsinak. A kerítés mellett piszkos paplan meg ruharongyok, cipők. Itt csak vigyáznak a köztisztaságra? Nem, itt még magukra sem vigyáznak az emberek. Kelecsényi Sándornak, a kapusnak, hiába parancsolták meg, hogy kolerabetegekkel ne érintkezzen. Szerdán reggelre halott volt. S megfertőzte az egész személyzetet. Tegnap este hét órákor meghalt özvegy Szám Jánosné, aki a járvány kezdetétől fogva ápolta a betegeket, s aki nem szökött meg, mint az ápolótársa. Minden orvos, minden hivatalos fórum dicséri, milyen jó, milyen önfeledő volt ez a harminckét esztendő özvegy asszony. De azért hullaházra nem érdemesítették a holttestet. Jelen vagyunk, mikor egy szolga elmondja Fadgyas doktornak:

— Nem, kérem, nem vitték a hullaházba...

Tehát este hét órától reggel kilencig fektült a kolerahalott betegágyán. Éjjel tizenegykor halt meg Ungern Lajos, a járványkórház fiatal kocsisa. Mindakettőt elföldelték délelőtt. Hamarosan, a többi hat mellé, husz lépésre a villamossinektől, a kórházkerítés tövébe.

Odabenn a betegek épületében haldoklik Kelecsényi Sándorné egy munkásasszonnyal, Polláknéval együtt. A többi három be-